

Ani art. 130a ust. 10h ustawy – Prawo o ruchu drogowym, a tym bardziej art. 13 ustawy z dnia 22 lipca 2010 r. zmieniającej Prawo o ruchu drogowym, w żadnej mierze nie upoważnia starosty (prezydenta miasta na prawach powiatu) do orzekania o zapłacie kosztów przez Skarb Państwa – stwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie.

Wyrok zapadł w sprawie, w której Starosta orzekł o przyznaniu Miejskiemu Zakładowi Oczyszczania kwot od Skarbu Państwa – Wojewody (za okres od 29 stycznia 2009 r. do 3 września 2010 r.) oraz od powiatu (od dnia 3 września 2010 roku do 25 lipca 2011 r.) z tytułu zwrotu koniecznych wydatków związanych z usunięciem, wykonywaniem dozoru i wynagrodzenia za dozór samochodu. Postanowienie to zostało utrzymane w mocy przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze.

Jak wskazał WSA rozpatrując skargę Wojewody: zgodnie z art. 13 wspomnianej ustawy zmieniającej Prawo o ruchu drogowym, Skarb Państwa ponosi koszty przechowywania pojazdów, które powstały po upływie terminu, o którym mowa w art. 130a ust. 10 Prawa o ruchu drogowym w brzmieniu dotychczasowym, do dnia wejścia w życie ustawy zmieniającej Prawo o ruchu drogowym, wobec pojazdów, których 6-miesięczny termin od dnia ich usunięcia upłynął w okresie od dnia 11 czerwca 2009 r. do dnia wejścia w życie ustawy zmieniającej. Wojewódzki Sąd stwierdził, wychodząc z powyższej hipotezy prawnej, że ustawodawca ustalił generalną zasadę, przewidującą odpowiedzialność Skarbu Państwa z tytułu przechowania pojazdów; nie wskazał jednakże w tym przepisie ani *statio fisci*, ani – tym bardziej – beneficjenta takiego zapisu ustawowego.

Ze względu na to Sąd przytoczył brzmienie art. 130a ust. 10 Prawa o ruchu drogowym z okresu przed dokonaną zmianą: „Pojazd usunięty w trybie określonym w ust. 1 lub 2 i nieodebrany przez uprawnioną osobę w terminie 6 miesięcy od dnia usunięcia uznaje się za porzucony z zamiarem wyzbycia się. Pojazd ten przechodzi na rzecz Skarbu Państwa z mocy ustawy”. WSA zauważył tym samym, że zgodnie z art. 13 ustawy zmieniającej Prawo o ruchu drogowym, Skarb Państwa zobowiązany został z mocy prawa do ponoszenia tych kosztów przechowania pojazdów, które powstały od dnia upływu 6-tego miesiąca od usunięcia pojazdu do dnia 3 września 2010 r.

Dlaczego organ nie może orzec o zapłacie kosztów przez Skarb Państwa? Jak zauważył Wojewódzki Sąd, po pierwsze dlatego, że cytowane przepisy nie zawierają takiego upoważnienia, a po drugie, jak wskazano powyżej, odpowiedzialność Skarbu Państwa w zakresie oznaczonym art. 13 ustawy zmieniającej Prawo o ruchu drogowym następuje *ex lege*, a nie na podstawie jakiegokolwiek decyzji administracyjnej – artykuł ten wprowadza określoną zasadę prawną; a więc żaden organ administracji publicznej nie wydaje w takim zakresie decyzji; jedynie władnym do rozstrzygania sporów pomiędzy żądającym ewentualnej zapłaty na podstawie art. 13 tej ustawy przechowawcą (dozorcą) byłby sąd powszechny, zaś tryb postępowania regulowany byłby stosownymi przepisami ustawy – Kodeks postępowania cywilnego.

Sąd przypomniał, że organ orzekający nie może domniemywać własnych kompetencji w zakresie stanowczego rozstrzygnięcia – muszą one wprost wynikać z przepisu ustawy.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 21 grudnia 2018 r., VII SA/Wa 748/18

Źródło: [CBOSA](#)